

Budapestre vonatkozó újságcikket

Osztályozás

613.41

Szerző:

Cím: *Harmincezer ember sűtkérezik naponta a budapesti strandfürdőkben*

Idő

1925

Személy

Forrás:

Világ

Bm

1925. 7. 30

dó)

(Köt. v. füz.) (Old:

Harmincezer ember sű kérezik naponta a budapesti strandfürdőkben

(A Világ tudósítójától.) Már a nyár elején megjelentek a plakátok, meg a kirakatokban elhelyezett fényképfölvételek a különböző pesti és budai strandfürdőről. Mindenféle kellemességeket, szórakozást és kényelmet ígértek a strandfürdők hirdetései, számítván arra, hogy a főváros lakosságának legnagyobb része amúgy sem mehet el fürdőhelyekre, nemesak a külföldiekre, hanem még a határon innen esőkre sem. És meg lehet állapítani, hogy ezek a strandfürdő-vállalatok nem is számítottak rosszul, mert talán soha annyian nem fürdöztek Budapesten, mint ezen a nyáron, ellenére annak, hogy az időjárás nem nagyon kedvez a szabadban való fürdésnek és a kánikula is késik.

A pesti és budai strandfürdők között éppen úgy megvan az első, második és harmadik osztály, mint akár a vasúton, vagy a hajón és mindenki megtalálhatja a magánakvalót, aszerint, amint tárcája engedi. Ezek a fürdők azonban nem is annyira abban különböznek egymástól, hogy az egyik talán sokkal szebb, jobb, kényelmesebb volna a másikkal, hanem inkább abban, hogy drágább belépődíjakat szed és így megválthatja a maga közönségét a pénztárak szűrőjén keresztül.

A száraz fürdőzők

Azt hinné az ember, hogy egy olyan nagy városban, mint Budapest, mindenki fürödhet a Dunában, és hogy szinte magától kínálkozik a folyóban való fürdésre az alkalom. Ennek ellenére a legtöbb pesti és budai strandfürdő nem a Dunára építették, csak a Duna mellé. A strandfürdők teljesei elzártak és nagyon sokszor nem is a Dunából kapják a vizet, hanem máshonnan. A fürdők közül csak az uszodákat építették a Dunára, a jó úszók számára. A strandfürdők közönsége ugyanis általában fél a Dunától, amelynek a sodra elég erős, és amelyet még a csónakázók is nagyon ravasz folyamnak neveznek. És éppen ezzel számoltak a strandfürdők tulajdonosai, amikor külön vízmedencéket építettek, vagy kosarakat süllyesztettek a vízbe.

A legelőkelőbbnek nevezhető budapesti strandfürdő a Margitszigeten van. Ez is leginkább csak azért olyan előkelő, mert alaposan drága. Száznegyvenöt méter hosszú vízterülete a forrásból táplálkozik és elég messze esik a Duna partjától. A csinos külsejű faépületen túl homokstrand terül el, díszes szökőkút vize játszadozik és általában a külföldi strandfürdők mintája szerint rendezték be. A sziget elején hatalmas tábla hirdeti a Palatinus strandfürdő előnyeit és beszámol ez a hirdetés arról is, hogy a lóvasút milyen sűrűn közlekedik. Pedig gyalog csaknem olyan hamar eléri az ember a fürdőt, mint az igen ritkán induló, ócska járóművel. A lóvasút jegyeiért viszont oda és vissza hétezer koronát szednek és ha ehhez hozzászámítjuk még a szigetre való belépés négyezer koronányi díját, akkor már ott is lehetünk a strandfürdő bejáratánál. A pénztárablaknál a fürdőzőnek joga van befizetni hétköznap fürdésért és egy kis öltözőszekrényke használatáért tizenhat ezer koronát, vasárnap pedig harmincezeret, ha külön kabint akar, akkor az első személy negyvenötezer koronát kell, hogy fizessen. A fürdőruháért tízezer korona kölcsönadíjat, lepedőért tizenháromezer koronát, köpenyért tizenháromezer koronát szednek, az értéktárgyak megőrzése pedig mindössze háromezeröttszáz koronába kerül. *Ételneműt nem szabad bevinni az embernek a fürdőbe, bizonyára nem azért, hogy éhenhaljon, hanem inkább azért, hogy megismerje az ottani vendéglő előnyeit és kellemességeit.*

A Palatinus strandfürdő négy-ötezer embert is befogadhat, ennek ellenére azonban hétköznap csak néhány százan, vasárnap pedig legfeljebb kétezeren váltják meg a jegyet, de ennyien is csak kifogástalanul szép időben.

Fodrász, manikűr, ping-pong

Csaknem szemben a margitszigeti strandfürdővel a budai oldalon, az Újleki rakpar-

ton is van strandfürdő, két úszómedencével. A felső medence az idén épült, mert számítottak arra, hogy sokan keresik föl ezt a fürdőt. Itt csak tízezer koronát szednek belépődíjul és külön kabinért ugyanannyit, de köznapokon. Vasárnap tizenötezeret és kabinért külön húszezret. Ezt a strandfürdőt főként budai polgárok keresik föl, meg kell adni, nagyon szép számban. Ha szép idő van, vasárnaponként kétezer-kétezeröttszáz ember is vált jegyet és néha félórát is sort állnak a pénztárablak előtt. Itt fürödnek egyébiránt a sportegyesületek tagjai is, azután a Ferenc József-kórház is sok bérletet váltott a magántisztviselők és kereskedelmi alkalmazottak részére. Ez a fürdő is föl van szerelve mindenféle jókkal, van itt vendéglő, fodrászterem, vannak manikűr-asztalok, hinták és az elmaradhatatlan ping-pong asztalok.

Ha a főváros dunai uszodáit nem számítjuk strandfürdőnek, akkor ezeken a fürdőkön kívül már csak olyanok vannak, amelyek messzebb esnek a város középpontjától és ezeket elég hosszadalmas utazás árán lehet csak megközelíteni. Ilyen a Csillaghegyi Árpád-strandfürdő, amelyet a Pálffy tértől körülbelül háromnegyed óra alatt lehet elérni az óránként közlekedő helyi-érdekű villamossal. Itt kombinált jegyeket adnak ki, amelyek érvényesek a villamosra is, meg a fürdőbe való belépésre. Hétköznap

a II. osztályon tizennyolc ezer koronát kell fizetni, vasárnap pedig huszonkét ezret. A III. osztályú villamos kombinált-jegy valamivel olcsóbb.

A drága vasárnapok

Elég különös, hogy a fővárosban és a környéken fekvő ilyen strandfürdők is különbséget tesznek hétköznapok és vasárnapok, illetve ünnepnapok között. Vasárnapokon ugyanis mindig többet kell fizetni, noha a víz ugyanaz és az egyéb úgynevezett kellemességek sem kínálóznak gazdagokban, viszont a strandfürdőkre való kijutást óriási harcok előzik meg a közlekedési eszközöknél, és a fürdőkben is heringként zsúfolódnak össze az emberek, de előbb már a pénztárnál is sort kell állani.

A pesti parton, Újpestnél, a megyeri strandfürdőt keresik fel az újpestiek, az óbudaiak és a rákospalotaiak. A másik, elég messzefekvő fürdő, a Kristály Tó és Napfürdő díszes cégtábláját viseli, Rákosfalván van és húsz pernyi utazás árán lehet elérni a keleti pályaudvartól. Ide jár az a közönség, amely nem tudja megfizetni a drágább belépőjegyeket, mert itt csak tízezer koronát kell fizetni mindenestől. A száz méter hosszúságú tavacska csónakok is úszkálnak és itt is van büffé, homokstrand és több ping-pong-asztal. Ennek a fürdőnek a tulajdonosa nem mulasztotta el kijelenteni, hogy az idén már nem fordulnak elő olyan esetek, amelyek a jóerkölcsbe ütköznek és a közönség is megváltozott, mintha kicserélték volna.

A strandfürdők pénztáraiban nem panaszkodnak és mind azt mondják, hogy az idei szezon elég jól beütött, csak éppen jobb időnek, több napsütésnek kellett volna lennie. A legcsekélyebb időváltozás is óriási hatással van a strandfürdők bevételére, minden hőmérőfokot, minden kis felhőcskét azonnal megérez a pénztár. Különösen a fővárostól távolabb fekvő strandfürdőknel fontos a jó idő, mert oda csak akkor mennek az emberek, ha az egész napra jó meleg napsütés és szélmentes időjárás ígérkezik.

A strandfürdők és az uszodák szép napos időben legalább harmincezer embert fogadnak be és ha átlagosan csak tízezer koronás belépőjegyeket számítottunk, kitűnik, hogy azok a nyaralók és fürdőzők, akik Budapesten maradtak, a kánikulában háromszáz millió koronát adnak ki napjában egy kis vizért, meleg napfényért és a végecért a szerencsésznű arcbőrért...